

JUDr. Josef Lavička, soudní exekutor

Exekutorský úřad Cheb

26. dubna 10

350 02 Cheb

Ke sp.zn.: 20 C 176 EX 00472/25

Datovou schránkou

V Praze dne 22. 4. 2026

Oprávněný: XENEX, s.r.o., se sídlem Pri Rajčianke 8913/25, 010 01 Žilina, IČO: 36 416 291, zapsaná v Obchodním rejstříku Okresného soudu Žilina, oddiel: Sro, vložka č.: 14707/L

Právně zast.: **Mgr. Martinem Slimákem**, ev.č. ČAK 04601, advokátem advokátní kanceláře SG Advokáti s.r.o. se sídlem Lazarská 1719/5, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 06828787I, zapsané v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze pod sp.zn. C 289685

Povinný: Monarflex s.r.o., so sídlom Továrenská 1, 943 03 Štúrovo, IČO: 35 953 411, zapísaná v Obchodnom registri Okresného soudu Nitra, oddiel: Sro, vložka č.: 17061/N

Právně zast.: **JUDr. Robertem Pelikánem, Ph.D.** advokátem se sídlem Pernerova 691/42, 186 00 Praha 6 - Karlín

Exekuce k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 83 709 605,13 Kč s přísl.

- vyjádření oprávněného k návrhu povinného na zastavení exekuce;

Přílohy:

- *usnesení Okresného soudu Banská Bystrica z 30.3.2026, sp.zn. 5Ek/2845/2025;*

Ve shora uvedené věci byla oprávněnému doručeno usnesení soudního exekutora č.j. 176 EX 00472/25-030 ze dne 11.3.2026, kterým byl oprávněný vyzván k vyjádření k návrhu povinného na zastavení exekuce z 19.2.2026 ve lhůtě 15 dnů. Oprávněný písemným podáním z 02.04.2026 v souvislosti se změnou právního zastoupení požádal o prodloužení lhůty o 15 dnů. Dne 16.4.2026 bylo právnímu zástupci oprávněného doručeno také doplnění návrhu povinného na zastavení exekuce z 9.4. 2026.

K návrhu povinného na zastavení exekuce z 19.2.2026 včetně jeho doplnění z 9.4.2026 podává oprávněný toto

vyjádření:

I.

1. Povinný svůj návrh na zastavení exekuce odůvodňuje skutečnostmi, které lze rozdělit do několika okruhů:

- A. Povinný dle čl. II. svého návrhu na zastavení exekuce z 19.2.2026 považuje exekuci za nepřipustnou z důvodu zřejmé nepřiměřenosti, když poukazuje na skutečnost, že k uspokojení pohledávek oprávněného je vedeno exekuční řízení na Slovensku, přičemž podle účetní závěrky povinného sestavené k 31.12.2024 činí majetek povinného částku 114 156 572 EUR a z těchto důvodů považuje návrh oprávněného na zahájení exekučního řízení v ČR za šikanózní a označuje jej za důvod k zastavení exekučního řízení.
- B. V člancích III. až VI návrhu na zastavení exekuce a v doplnění návrhu z 7.4.2026 se povinný věnuje rozsahu přezkumu existence dluhu v řízení o zastavení exekuce soudem a tvrdí, že dluh nevznikl, neexistuje, existovat ani nemůže. V této části návrhu na zastavení exekuce povinný uvádí, že skutečnost, že oprávněný nemá podle hmotného práva nárok je důvodem k zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. Dále uvádí, že na Slovensku podal žalobu o určení existence dluhu a jeho rozsahu, když se domáhá jeho určení v nižším rozsahu a také návrh na zastavení exekuce. Dále poukazuje na to, že uznání dluhu lze provést až poté, co dluh vznikl a podrobně rozebírá své výhrady k průběhu realizace odvozu a zabezpečení likvidace PE odpadu oprávněným dle smlouvy o poskytnutí služby z 9.7.2025, údajné nesrovnalosti při vážení vozidel apod., ze kterých povinný dovozuje, že dluh nevznikl.
- C. V článku VII. povinný dovozuje nestandardní jednání jeho statutárního zástupce, poukazuje na údajné jednání jednatele povinného v rozporu s interními předpisy povinného a dochází k závěru, že tyto skutečnosti vzbuzují důvodné pochybnosti o notářském zápisu a jednatel povinného měl jednat buď nesvobodně nebo ve spolčení s oprávněným, což způsobuje neplatnost notářského zápisu.

II.

Ad. I.1.A. – k ke skutečnostem uvedeným v čl. II. návrhu na zastavení exekuce

2. Oprávněný k tomu uvádí, že má právo na exekuční vymáhání své oprávněné pohledávky také v České republice, když tento postup je legální a umožňuje jej i nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č.1215/2012 ze dne 12. prosince 2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „Brusel I bis“). Toto své právo logicky i využil, protože má povědomost o tom, že povinný má majetek i v České republice.
3. Pokud se povinný domáhá zastavení exekuce proto, že hodnota jeho majetku zjištěná v účetní závěrce převyšuje jeho vymáhaný závazek, tak toto je nutné odmítnout hned z několika důvodů:
 - a) majetek obsahuje pouze aktiva bez zohlednění pasiv, takže z hodnoty majetku ani nelze určit hodnotu jmění. Nejsou zohledněna pasiva či jiná zatížení majetku, které by mohly mít vliv na jeho postižitelnost v exekučním řízení. Z hodnoty majetku vykázané v účetní závěrce není možné ve vztahu k exekucí postižitelnému majetku dovodit vůbec nic; a
 - b) z hodnoty majetku vykázaného v účetní závěrce nelze ani určit, jaká jeho část se nachází na území kterého státu. Oprávněný má za to, že minimálně část majetku povinného se nachází v ČR, a právě z tohoto důvodu podal návrh na exekuci také v ČR.

Ad. I.1.B. – k ke skutečnostem uvedeným v čl. III. až VI návrhu na zastavení exekuce a jeho doplnění z 7.4.2026

4. Povinný na několika místech zdůrazňuje, že dle ustálené judikatury platí, že pokud soud dospěje k závěru, že ve skutečnosti vymáhaný závazek neexistuje, soud je povinen exekuci zastavit. Povinný z toho dovozuje, že soudy musí prozkoumat, zda nárok existuje a v případě, že dospějí k závěru, že neexistuje, musí exekuci zastavit. Z kontextu návrhu na zastavení exekuce je pak zřejmé, že povinný se domáhá podrobného přezkumu vzniku dluhu stejným způsobem, jakým by měl být zkoumán v nalézacím řízení.
5. Oprávněný s tím souhlasí jen do té míry, že ustálená rozhodovací praxe skutečně dospěla k závěru o tom, že pokud soud uzavře, že vymáhaná povinnost neexistuje, je to důvodem k zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř.
6. Oprávněný ale upozorňuje, že exekuční soud neprovádí nalézací řízení a jakkoli lze v řízení o návrhu na zastavení exekuce zkoumat existenci závazku uvedeného v notářském zápise, tento přezkum má své meze, které jsou dány především § 268 o.s.ř. Stanovení mantinelů pro přezkum existence závazku je ostatně i naprosto logickým důsledkem skutečnosti, že exekuční soudy neprovádějí nalézací řízení.

Kdyby tyto mantinely neexistovaly, notářské zápisy se svolením k vykonatelnosti by postrádaly jakýkoli smysl.

7. Jedním z aktuálních rozhodnutí Nejvyššího soudu, který se problematice rozsahu přezkumu existence vymáhané povinnosti exekučním soudem věnoval, je usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18.6.2025 sp.zn. 20 Cdo 1160/2025. V tomto rozhodnutí Nejvyšší soud uvádí: „*Judikatura Ústavního soudu (např. nález ze dne 1. 11. 2016, sp. zn. II. ÚS 2230/16) ve zcela výjimečných případech přikazuje soudům zohledňovat mimořádné okolnosti dané věci, jejichž existence je s to odůvodňovat zastavení exekuce za použití ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., to však nic nemění na skutečnosti, že stále platí zásada, podle které obecné soudy v exekučním řízení nejsou oprávněny přezkoumávat správnost exekučního titulu (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 3700/17, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 8. 2019, sp. zn. 20 Cdo 2559/2019). Je proto třeba respektovat rozdíly mezi nalézacím a vykonávacím řízením s tím, že prostor pro zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. se vytváří jen tehdy, když „nespravedlnost“ plnění exekučního titulu je již s ohledem na zcela základní okolnosti případu (k přezkumu všech okolností případu není exekuční soud povolán) natolik zjevná, že je nezbytné zasáhnout z pozic argumentačně mimořádně silných, tj. měl-li by být vykonán exekuční titul, který je svým obsahem v kolizi se základními principy demokratického právního řádu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2018, sp. zn. 20 Cdo 4022/2017, ze dne 12. 11. 2019, sp. zn. 20 Cdo 3459/2019, nebo bod 16. nálezu Ústavního soudu ze dne 10. 1. 2018, sp. zn. II. ÚS 502/17).“*
8. Uvedené usnesení Nejvyššího soudu odkazuje i na několik dalších rozhodnutí ať už svých vlastních, nebo rozhodnutí Ústavního soudu, které dospívají ke stejným závěrům. Obdobných rozhodnutí je i více, než je uvedeno ve shora citovaném usnesení sp.zn. 20 Cdo 1160/2025, když oprávněný odkazuje na také hojně citované usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22.2.2023 sp.zn. 20 Cdo 398/2023, dle kterého „*Judikatura Ústavního soudu (např. shora zmíněný nález ze dne 1. listopadu 2016, sp. zn. II. ÚS 2230/16), ve zcela výjimečných případech přikazuje soudům zohledňovat mimořádné okolnosti dané věci, jejichž existence je s to odůvodňovat zastavení exekuce za použití ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., to však nic nemění na skutečnosti, že stále platí zásada, podle které obecné soudy v exekučním řízení nejsou oprávněny přezkoumávat správnost exekučního titulu (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 17. července 2019, sp. zn. III. ÚS 3700/17, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. srpna 2019, sp. zn. 20 Cdo 2559/2019).“* V této souvislosti oprávněný dodává, že judikatura umožňující přezkum existence vymáhané povinnosti vznikala především na ochranu fyzických osob, speciálně i spotřebitelů, před nekalými praktikami některých osob. V tomto případě se jedná o obchodní vztah mezi dvěma podnikateli.
9. Oprávněný má za to, že k zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. při tvrzené neexistenci vymáhaného závazku může dojít pouze tehdy, pokud je tato neexistence zřejmá, nevyžaduje rozsáhlé dokazování a jejím vymáháním by došlo k flagrantnímu porušení práv povinného či veřejného pořádku.

10. V tomto konkrétním případě je vykonáván notářský zápis, který je veřejnou listinou, a který nejenomže obsahuje všechny formální náležitosti pro to, aby mohl být vykonán, ale obsahuje také:
- a) uznání dluhu;
 - b) potvrzení povinného, že mu sjednaná služba byla poskytnuta.
11. Uvedené znamená, že je osvědčena pravdivost toho, co je v notářském zápisu uvedeno, pokud není prokázán opak. Také uznáním dluhu přešlo důkazní břemeno o jeho existenci na povinného, přičemž zároveň bylo potvrzeno i poskytnutí plnění ze strany oprávněného. Za této situace si prakticky nelze představit podrobný přezkum existence dluhu exekucním soudem.
12. Oprávněný také poukazuje na skutečnost, že **povinný** v návrhu na zastavení exekuce sice tvrdí, že dluh nevznikl a odkazuje na určovací žalobu, kterou podal **na Slovensku**. Faktem však je, že povinný se domáhá určení, že mu vznikl závazek v menším rozsahu. Nedomáhá se tedy neexistence dluhu jako takového a fakticky tak **zahájil spor, jehož předmětem není základ nároku, nýbrž jeho výše**. Povinný se v žalobním petitu dokonce výslovně domáhá toho, aby soud určil, že dluh povinného vůči oprávněnému existuje, byť v jiné výši.
13. Oprávněný má za to, že povinný tím fakticky popírá své vlastní tvrzení o neexistenci dluhu a vedení řízení na Slovensku, které má tuto neexistenci potvrdit. Zároveň platí, že právě toto tvrzení je základem pro možnost přezkumu existence vymáhané pohledávky v řízení o zastavení exekuce.
14. Povinný tak v rámci tohoto řízení nečiní nic jiného, než že se snaží zpochybnit vlastní výslovná skutková tvrzení učiněná v notářském zápisu, což bez provedení rozsáhlého dokazování není možné a fakticky usiluje o to, aby exekucní soud vedl plnohodnotné dokazování o vzniku závazku, což je v rozporu s účelem řízení o zastavení exekuce.

Ad. I.1.C. – k ke skutečnostem uvedeným v čl. VII návrhu na zastavení exekuce

15. K této části návrhu na zastavení exekuce se oprávněný vyjádří již jen stručně, protože má za to, že i z kontextu návrhu vyplývá, že povinný skutečnosti čl. VII. návrhu uváděl jenom proto, aby za pomoci nepodložených dehonestujících závěrů dodal váhu jiným svým závěrům, které činil v předchozím textu návrhu na zastavení exekuce.
16. Oprávněný souhlasí s povinným v tom, že pokud došlo k porušení interních předpisů povinného ze strany jeho jednatele, nemá to na platnost notářského zápisu vliv.
17. Ničím nepodložené závěry povinného o tom, že jeho jednatel jednal nesvobodně nebo ve spojení s oprávněným, oprávněný důrazně odmítá.

III.

18. Oprávněný poukazuje i na skutečnost, že byť se povinný určovací žalobou, kterou projednávají soudy na Slovensku, domáhá určení existence jeho dluhu v nižší výši, tak dobrovolně neplní nic a nezaplatil ani tuto nižší výši, kterou považuje za správnou.
19. I s ohledem k uvedené skutečnosti považuje oprávněný návrh povinného na zastavení exekuce za účelový a je činěn pouze se záměrem vyhnout se splnění jeho splatného závazku.
20. Oprávněný navrhuje kromě zamítnutí návrhu povinného na zastavení exekuce také přiznání náhrady nákladů řízení spočívající v nákladech právního zastoupení za dva úkony právní služby (převzetí, sepis vyjádření) při tarifní hodnotě 90 110 708,07 Kč (tarifní hodnota dle návrhu na zastavení exekuce) á 80 280 Kč/1 úkon + 2x paušál á 450,- Kč + DPH, tj. celkem 195 514,10 Kč (160 760 + 900 + 33 854,10).
21. Oprávněný dále uvádí, že povinný podal také návrh na zastavení exekuce vedené ve Slovenské republice s prakticky stejným odůvodněním. Tento jeho návrh již slovenský soud zamítl a oprávněný si toto rozhodnutí dovoluje zaslat na vědomí v příloze.

Příloha:

- usnesení Okresného soudu Banská Bystrica z 30.3.2026, sp.zn. 5Ek/2845/2025;

IV.

22. S ohledem na shora uvedené oprávněný navrhuje, aby Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl usnesením takto:
- I. Návrh povinného na zastavení exekuce se zamítá.
 - II. Povinný je povinen nahradit oprávněnému náklady řízení ve výši 195 514,100 Kč.

za XENEX, s.r.o.

Mgr. Martin Slimák, advokát, osv. ČAK 04601